

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 646/05
30.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Nikole Latinovića, predsednika veća, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića, Ljubomira Vučkovića i Milene Savatić, članova veća, savetnika Vrhovnog suda Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv **AA**, zbog više krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama optuženog i njegovog branioca advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu, K. 370/03 od 23. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 30. juna 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim uvažavanjem žalbi optuženog AA i njegovog branioca, **PREINAČUJE SE**, samo u pogledu odluke o kazni, presuda Okružnog suda u Beogradu, K. 370/03 od 23. februara 2005. godine, tako što Vrhovni sud zadržavajući pravilno utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po osam meseci za šest krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS i uzimajući kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i četiri meseca po pravnosnažnoj presudi Okružnog suda u Pančevu Kv. 308/04 od 08. decembra 2004. godine, **OSUĐUJE** opt. AA na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru po presudi Okružnog suda u Pančevu K. 115/03 od 28. januara 2004. godine i to od 05. novembra 2003. do 05. novembra 2004. godine i vreme provedeno na izdržavanju kazne po presudi Okružnog suda u Pančevu K. 120/02 od 03. decembra 2003. godine i to od 05. novembra 2004. godine pa nadalje.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Beogradu, optuženi AA, oglašen je krivim za šest krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koja su mu utvrđene kazne zatvora u trajanju od po osam meseci, i uzimajući kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i četiri meseca po pravnosnažnoj presudi Okružnog suda u Pančevu Kv. 308/04 od 08. decembra 2004. godine, osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina i deset meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru i po presudi Okružnog suda u Pančevu K. 115/03 od 28. januara 2004. godine, od 05. novembra 2003. do 05. novembra 2004. godine, kao i vreme provedeno na izdržavanju kazne po pravnosnažnoj presudi Okružnog suda u Pančevu K. 120/02 od 03. decembra 2003. godine i to počev od 05. novembra 2004. godine pa nadalje. Prema optuženom je primenom člana 65. stav 1. KZ SRJ izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne, oštećena Birač Milica radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva upućuje se na parnicu; optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala.

Istom presudom prema optuženom AA, primenom člana 354. stav 1. ZKP, odbijena je optužba da bi izvršio krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- optuženi, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači u smislu navoda i predloga u žalbi;

- branilac optuženog, zbog povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s`predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači u smislu navoda i predloga u

žalbi.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 783/05 od 26. aprila 2005. godine, predložio je da se žalbe optuženog i njegovog branioca odbiju kao neosnovane i prvostepena presuda potvrdi.

Kada je u pitanju činjenično stanje u žalbi optuženog se osporava krivično delo opisano pod tačkom 5 izreke prvostepene presude i s tim u vezi navodi da on to krivično delo nije izvršio, a da je priznao izvršenje istog po nagovoru svog branioca.

Činjenično stanje, kada je ovo krivično delo u pitanju, potpuno je nesporno. Utvrđeno je priznanjem optuženog i drugim dokazima čija se verodostojnost ne dovodi u sumnju, da je optuženi dana 30. novembra 2001. godine iz prodavnice STR "BB", vlasništvo oštećene VV pretnjom da će neposredno napasti na život i telo prodavačice GG oduzeo pazar u iznosu od 1.000,00 dinara, tako što je ušavši u prodavnicu, iz džepa izvadio nož, naredio prodavačici da mu preda pazar, što je ona učinila i nakon toga napustio radnju.

Činjenično stanje u odnosu na ostala krivična dela takođe je pravno potvrđeno i isto se ne dovodi u sumnju žalbenim navodima optuženog i njegovog branioca.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona, optuženi i njegov branilac u žalbama zastupaju stanovište da se u radnjama optuženog opisanim pod tačkama od 1 do 6 izreke prvostepene presude stiču elementi produženog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS.

Vrhovni sud nalazi da primena konstrukcije produženog krivičnog dela kada su u pitanju samo krivična dela razbojništva za koje je optuženi oglašen krivim prvostepenom presudom, nije moguća. Ovo, pre svega, zbog toga što se razbojništvo vrši primenom sile ili pretnje prema licu od koje se stvar oduzima, dakle, prinudom upravljenom protiv slobode odlučivanja i delovanja tog lica saglasno njegovoj volji, što u ovom krivičnom delu, bez obzira na njegovo svrstavanje u imovinska krivična dela, daje obeležje i krivičnog dela protiv slobode čoveka. Takva priroda ovog krivičnog dela po pravilu isključuje primenu konstrukcije produženog krivičnog dela, koja u konkretnom slučaju ne dolazi u obzir i zbog nepostojanja objedinjavajućih elemenata koje bi inkriminisane radnje optuženog činili jedinstvenom delatnošću (dela nisu vršena iskorišćavanjem iste prilike, istog trajnog odnosa, ne postoji jedinstvo prostora u kojem se dela vrše ni jedinstvo objekta prema kojem se vrše, pojedinačnim radnjama nije prouzrokovana zajednička štetna posledica.

S obzirom na izneto, Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi optuženog i njegovog branioca kojima se prvostepena presuda pobija zbog povrede krivičnog zakona, neosnovani.

Pri utvrđivanju pojedinačnih kazni prvostepeni sud je imao u vidu težinu učinjenih krivičnih dela, stepen krivične odgovornosti optuženog i ostale relevantne okolnosti a koje su navedene u obrazloženju prvostepene presude. Naime, pravilno je prvostepeni sud ocenjujući osobito olakšavajućim okolnostima – da je priznao izvršenje krivičnih dela, njegov raniji život, da je dela izvršio kao mlađe punoletno lice, i primenom člana 42. i 43. OKZ, optuženom za svako krivično delo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od osam meseci. Međutim, Vrhovni sud nalazi da je izrečena jedinstvena kazna zatvora prestrogo odmerena, pa je, s toga, Vrhovni sud optuženog uzimajući kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i četiri meseca po pravnosnažnoj presudi Okružnog suda u Pančevu Kv. 308/04 od 08. decembra 2004. godine, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina, nalazeći da tako izrečena kazna odgovara težini izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioca i kao takva nužna i dovoljna radi ostvarivanja svrhe kazne predviđene članom 33. OKZ.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao i izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ